

May Isang Hangarin Upang Gawin ang Kalooban ng Diyos

I Juan 2:17:

“Datapuwa’t ang gumagawa ng kalooban ng Dios ay nananahan magpakailan man.”

Pakinggan natin ang sabi ng Propeta ng Diyos tungkol sa bagay na ito:

Ngayon, may isang paraan upang **makapasok sa (makatao) katawan**. Paano ba kinokontrol ang katawang ito? Ngayon, makinig kayong maigi at ihanda ninyo ang inyong mga lapis. Narito ang pintuan patungo sa katawan: isa, dalawa, tatlo, apat, lima. Ngayon, naiguhit na ba ninyo? Ngayon, ang unang pintuan sa bahaging ito ay, **paningin, pangamoy, pandinig, at panlasa, at pandama o pakiramdam** (kung **alin man ang mauna**, hindi na ito mahalaga). Ngayon, iyan ang mga pandama na nasa katawan. Tama ba? Ngayon, mayroon tayong kaluluwa matapos mong lampasan ang mga bagay na ito. Ang mga pandama ay nasa labas; iyan ang panlabas na sistema.

Ngayon, sa bahaging ito ay may isa, dalawa, tatlo, apat, lima, limang kalikasan na nasa **kaluluwa**. Ngayon, gusto ba ninyong isulat ang bagay na ito? **Ang una ay ang imahinasyon. Ang ikalawa ay ang konsensiya. At ang ikatlo ay memoriya. At ang ika-apat ay ang pangan-gatuwiran. At ang panlima ay ang apeksiyon.**

Ang kaluluwa ay imahinasyon, konsensiya, memorya, pangangatuwiran, at apeksiyon, ito ang mga pandama o kalikasan, o tulad ito ng mga pandama ng kaluluwa. **At ang kaluluwa ang kalikasan ng espiritu na siyang nasa kaluob-looban, ‘pagkat ipinapamalas lamang ng kaluluwa ang tunay na kalagayan ng kalooban mo.** Ginaganap nito ang santipikasyon, iyan ang kaluluwa, ipinakikilala nito kung ano ang nasa loob. Tama.

Ngayon, sa pintuang ito (espiritu) mayroon **lamang isang, isang pintuan**, ang tawag diyan ay **“sariling kalooban.” Ikaw ang amo nito.** At ano ang ginagawa nito? Ano nga ba ang bagay na ito? **Ang katawan ay kailangang linisin**, ang hugasang tanso; gumagawa ng paglilinis sa bahaging ito; **nagkakaroon ng kapuspusan ng Espiritu Santo sa bahaging ito, at ito ay nagiging luklukan muli ng paghatol ng Diyos, kung saan ang Diyos ay humihimlay sa inyong mga puso**, kapag nakagawa ka ng mali, sasabihin mo, “Ay naku, mali ang ginawa ko.”

Ang sabi ng ibang tao, “Hindi naman ako nakokonsensiya na maikli ang aking buhok,” ang mga kababaihan, “Hindi rin ako nakokonsensiya na mag-manicure o mag-make up,” o mag-ing anopaman ang bagay na ito. “Hindi ako nakokonsensiya na dumalo sa mga sayawan. Hindi ako nakokonsensiya na magsinungaling. Hindi ako nakokonsensiya na magpasugal kapag may okasyon sa amin.” Alam mo ba kung bakit? **Wala naman kasing dapat na kondenahin sa iyo.** “Hindi ako nakokonsensiya.” Wala ka naman kasing konsensiya gaya ng isang ahas na walang

balakang. Kaya nga... Hindi ka nakokonsensiya; at walang anomang bagay na makakasakit sa iyo. **Ikaw ay nasa sanlibutan pa.**

Subalit hinahamon kita na iyong papasukin si Jesus Cristo sa kalooban mo at subukan mo minsan na gawin ang bagay na ito. Kapatid, makokonsensiya ka ng husto sukdulang talikuran mo't tanggihan ang mga bagay na ito gaya ng aking ginawa noon at ngayon ay nakatayo ako rito, 'pagkat siya ay banal. Makinig kayo, sinisipi ko ang Kasulatan, "Kung mahal ninyo ang mga bagay na ito ('Yan ang sanlibutan.), ang mga bagay ng sanlibutan, ito'y dahil sa ang pagibig ng Diyos ay wala sa inyo". (I Juan 2:15).

"Paano naman ang **sariling-kalooban**? Bakit sariling-kalooban ang tawag mo sa bagay na iyan, Brother Branham?" Sapagkat iyan ang naglalagay muli sa isang lalaki at babae tulad nina Adan at Eva sa hardin ng Eden, Sa ano? Sa dalawang puno ng? **Sariling-kalooban, ang isang ito ay kamatayan. Ang isang ito naman ay Buhay, sariling-kalooban. Ang kalayaang pumili...** Inilagay ng Diyos ang unang tao, sina Adan at Eva, sa isang kalagayan na may kalayaan silang pumili. Inilagay ka rin Niya sa gayong kalagayan. At ang tanging paraan na magagawa mo upang maisaayos ang bagay na ito ay **sa pamamagitan ng iyong sariling-kalooban, Aleluya. Ang iyong sariling-kalooban. Kailangan mong hangarin na gawin ang kalooban ng Diyos. Kailangan mong isantabi ang sarili mong kalooban upang makapanaig ang kalooban ng Diyos, dahil ito lamang ang tanging alulod patungo sa puso.**

Oh, maaari kang sumapi sa isang iglesia, kayong mga Baptist at Presbyterian. At kayong mga Methodist at Pilgrim Holiness ay maaaring makaabot sa santipikasyon. **Subalit kailangang nasain ninyo na magawa ang kalooban ng Diyos, sa sarili ninyong kalooban, upang makapasok ang Espiritu Santo rito** at ito ay makakilos: "At lalakip ang mga tandang ito sa magsisampalataya (Marcos 16:17-18); mangagpapalabas sila ng mga demonio sa aking pangalan; mangagsasalita sila ng mga bagong wika; sila'y magsisihawak ng mga ahas, at kung magsiinom sila ng bagay na makamamatay, sa anomang paraan ay hindi makasasama sa kanila, at lahat na. Ang mga tandang ito ay magsisisunod **sa kanila na ang kanilang kalooban ay naging Aking kalooban**, at ang mga gawang Aking ginawa ay gagawin din naman nila." (Juan 14:12). Umaasa ako na hindi ninyo palalampasin ang bagay na ito **naroon si Cristo na nakaupo sa luklukan ng iyong puso. Si Cristo ay nakaluklok.** Nakikita ba ninyo ang ibig kong sabihin? [1]

At paano tayo hahantong sa bahaging ito? Ngayon, alalahanin, may isang tabing, isang tabing sa pagitan ng dakong banal at kabanal banalan. Sa dakong kabanal banalan ay **naroon si Cristo na nakaupo sa luklukan ng iyong puso. Si Cristo ay nakaluklok.** Dumating Siya sa pamamagitan ng pagaaring ganap (tama ba?); santipikasyon; "At pagkatapos ay sa pamamagitan ng isang (tubig, iglesia, credo) **sa pamamagitan ng isang Espiritu,**" mula rito ay nabautismuhan tayo **sa pamamagitan ng isang katawan walang iba kundi ang katawan ni Cristo** (I Cor. 12:13). Sa pamamagitan ng ano? Espiritu Santo (Ef. 4:4-6).

Sino ba ang makakapasok? Ang mga Methodist, Baptist, Presbyterian, Pentecostal, ang

sinomang may ibig. Ang tabing na iyon, nalalaman ba ninyo kung ano ang tabing na iyon na tumatabing sa inyong mga puso? Handa na ba kayo? **Ang tabing na ito ay tinaguriang “sariling-kalooban.”** Nababanaag ba ninyo ang larawang ito ngayon? Ang mga pandama na naroon, ang mga pandama ng katawan at mga pandama ng kaluluwa, at ang tabing sa pagitan niyan at ng dakong banal, ng dakong kabanal banalan... **At ang tanging paraan upang makapasok ka sa dakong iyan ay ang magkaroon ka ng sariling-kalooban** “Ang sinomang may ibig...” (Apoc. 22:17). Ano? Ang sinomang may ibig kumamay? Ang sinomang may ibig na mailubog? Ang sinomang may ibig na sumapi sa iglesia? Ang sinomang may ibig na sumulat? Ang sinomang may ibig na gumawa? Hindi. Kundi “Ang sinomang may ibig na pumasok hanggang sa kabila ng tabing...”

Hayaan ninyong manuot si Cristo sa pamamagitan ng inyong mga pandama; sabihin mo “Buweno, kailangan ko itong gawin. Hindi ko gustong mapunta sa impiyerno; isang bagay iyan. Sasapi ako sa isang iglesia.” Tama ‘yan, mga Lutheran.

“Buweno, sasabihin ko sa inyo; sa paniwala ko ay kailangan kong mamuhay ng kakaibang buhay, sa abot ng makakayanan ko,” santipikasyon sa altar. Tama ‘yan, mga Methodist.

Tama, at **kung sinoman ang may ibig**, kailangan niyang lumampas sa tabing. Oh, luwalhati sa Diyos. Naroon na ako sa kabilang dako. Aleluya. Ay naku. Ang sinomang may ibig, **ay punitin na ang tabing ng sarili niyang kalooban at hayaang makapasok ang Diyos sa kaniyang puso. Naroon si Cristo sa luklukan ng Kaniyang paghatol sa puso ng tao. Ano ang mangyayari kung gayon?**

Sasabihin mo, “Oh, maaari naman akong magbiro kahit na malaswa; hindi naman ako nakokonsensiya.” Bakit? **Wala naman kasing kukundenahin sa iyo.** Wala namang nanahan sa loob mo upang alisin ang bagay na ito. Walang kumukondena sa iyo. “Buweno, sasabihin ko sa iyo,” ang sabi ng mga kababaihan, “Maaari naman kahit maikli ang buhok ko; hindi naman ako nakokonsensiya.” Hindi iyan nakapagtataka. Kita n’yo? “Maaari naman akong magsuot ng syort, maaari ko naman itong gawin. Ako...” Ang sabi ng isang lalaki, “Hindi naman makakasama sa akin kung maninigarilyo ako.” Ang sabi pa, “At hindi makakasama sa akin kung maglaro man ako ng baraha at maghagis ng dice,” at anoman ang gawin nila. “Hindi makakasama sa akin ang bagay na ito.” Sa kabila nito ay kasapi pa rin sila sa iglesia. Kita n’yo? “Hindi makakasama sa akin kung gawin ko man ang bagay na ito.” Bakit? Bakit? **Sapagkat walang anomang naroon upang humatol sa iyo.**

Ngunit kapag nakapasok na si Cristo sa iyo, nakalikha ka na ng isang altar sa iyong puso at napapawi ang iyong mga kasalanan araw araw. Ang sabi ng dakilang si San Pablo, “Namamatay ako araw araw (I Cor. 15:31). Gayonman ako ay nabubuhay, ngunit hindi na ako ang nabubuhay, kundi si Cristo na ang nabubuhay sa akin.” (Gal. 2:19-20). Iyan ang panloob na tabing. Oh, kapatid na lalaki at babae. [2]

Ang taong panlabas ay kontrolado ng anim na pandama, o ng limang pandama pala. **Ang taong panloob ay isang taong espiritu** na kontrolado ng limang pandama: Konsiyensiya, at pagibig, at lahat ng iba pa. Ang taong panlabas: paningin, panlasa, pakiramdam, pangamoy, pandinig. **Subalit sa loob ng espiritong iyan ay isang kaluluwa, at ito'y kontrolado ng isang bagay: ang iyong malayang pagpapasiya. Magagawa mong tanggapin ang sinasabi ng diablo o dili kaya ay ang sinasabi ng Diyos. At iyan ang magpapakilala kung ano ang espiritong nariyan sa loob.** Kung ito ay Espiritu ng Diyos, ito'y mabubusog sa mga bagay ng Diyos, at hindi ito kailan man mabubusog sa mga bagay ng sanlibutan. Ang sabi ni Jesus, “Kung iniibig ninyo ang sanlibutan o ang mga bagay ng sanlibutan, ito'y dahil sa ang **pagibig ng Diyos ay hindi pa nakapasok sa kalooban ninyo.**” (Roma 5:5). Nadaya kayo ni Satanas. “Hindi sa tinapay lamang nabubuhay ang tao, kundi sa bawat Salitang lumalabas sa bibig ng Diyos.” (Mat. 4:4).

Nawalan na ba ng kontrol ang Diyos, o pinahihintulutan lamang niya ang isa pang kapang-yarihan na kumilos? Kaya pala. Ang totooong sagot sa katanungang ito ay... **Sa aking opinyon may dalawang magkalabang espiritu na gumagawa sa sanlibutan ngayon.** Ngayon, hindi maaaring magkaroon ng dalawang ulo. **At Isa sa kanila ay ang Espiritu Santo na gumagawa; ang isa naman ay ang espiritu ng diablo,** at siya ay nandaraya sa huling mga araw na ito. Ngayon, ibabatay ko ang aking kaisipan at ang iba pang mga teksto sa bagay na ito mismo, at ang kabuuan ng ating mensahe.

Ang dalawang espiritu, isa sa mga ito ay ang Espiritu Santo ng Diyos, at ang isa naman ay ang espiritu ng Diablo na kumikilos sa pamamagitan ng pandaraya. Ang mga tao sa ibabaw ng lupa sa ngayon ay pumipili. Ang Espiritu Santo ay narito upang tawagin ang isang Nobya ni Cristo. Ginagawa Niya ang bagay na ito sa pamamagitan ng pagbindika sa Kaniyang Salita na ipinangako Niya sa Kaniya sa panahong ito, ipinapamalas na walang iba Ito kundi si Cristo. Kung kailangang kumilos ng daliri sa kapanahunang ito, ay kikilos ang daliri. Kung kailangang kumilos ng paa sa kapanahunang ito, ay kikilos ang paa. Kung kailangang makakita ng mata sa kapanahunang ito, ay makakakita ang mata. Kita n'yo? **Ang Espiritu ng Diyos, samantalang Ito'y lumalago sa ganap na sukat ng Diyos... Ang kapanahunang kinabubuhayan natin sa ngayon, narito ang Espiritu Santo upang ibindika ang Mensahe sa oras na ito.** At ang Espiritu Santo ang gumagawa nito, upang sa pamamagitan nito ay mailabas mula sa kaguluhang ito ang mga taong nananampalataya sa Diyos . Ang masamang espiritu ng diablo ay narito't tinatawag ang kaniyang iglesia sa pamamagitan ng kamalian, tulad ng dati, sa pamamagitan ng paglihis ng Salita ng Diyos tulad ng ginawa niya noon sa pasimula. [3]

Ngayon, nagsisi sila at nagpabautismo, at lumakad sa panibagong buhay, sa panibagong lupain, sa panibagong paglalakbay, sa gitna ng mga taong binago, at ang kamay ng Diyos ay nasa kanila. Subalit sa huli ay humantong sila sa isang dako sa patuloy na paglakad nila, hanggang sa hindi na sila nasisiyahan sa kanilang paglakad sa ilalim ng biyaya. **Humantong sila sa isang kalagayan kung saan nais nilang gumawa sa pamamagitan ng kanilang mga sarili** (Exod. 19:7-8).

At sila, kung nagpatuloy lamang sana sila... Ang pangako ay hindi ipinagkaloob sa kanila sa ilalim ng kautusan. Ang pangako ay ipinagkaloob bago pa man ang kautusan, ng walang ano-mang kundisyon, **“Ipinagkaloob Ko sa inyo ang lupaing ito; humayo kayo’t angkinin ninyo ito”** (Josue 1:1-2). Subalit bago sila makarating sa lupang pangako, **nagdesisyon sila na kailang-gang makagawa sila ng isang bagay sa pamamagitan ng kanilang sarili.**

Ngayon, ganiyan din ang iniisip ng mga tao tungkol sa Makalangit na pagpapagaling, o iba pang gampanin ng biyaya ng Diyos, iniisip nila na may isang bagay na kinakailangan mong gawin. **Ikaw, wala ka ng magagawa pang iba maliban sa manampalataya, manampalataya ka lamang sa Diyos.**

At, iyan, masusumpungan pa rin natin ang bagay na iyan sa mga tao. Tayo’y malimit na magkaganiyan. **“May isang bagay na kailangan nating gawin.”** Nararamdaman natin na, na dapat ay may kinalaman tayo sa bagay na ito.

May kinalaman ka naman talaga sa bagay na ito; iyan ay ang isuko mo ang iyong sariling kalooban, ang iyong sariling kaisipan sa kalooban at kaisipan ng Diyos na Makapang-yarihan sa lahat, at ito’y tapos na. Iyon lang. Kunin mo lamang ang Kaniyang pangako, huwag ka ng magisip ng iba pa. Tuparin mo ang bagay na ito, at ang Diyos na ang bahala sa iba pa. [4]

Ngunit alalahanin, ipagkakaloob Niya sa iyo ang nasa ng iyong puso, ipinangako Niya ang bagay na iyan. Nalalaman ba ninyo iyan? Ipinangako Niya na ipagkakaloob Niya ang nasa ng iyong puso. **Kaya nga nararapat na ang iyong nasa ay ang Salita ng Diyos. Nawa’y ang kalooban Niya ang iyong nasain, hindi ang sarili mong kalooban, kundi ang kalooban Niya. Kapag may isang bagay na hiniling ka sa Kaniya, at hindi Niya ito ipinagkaloob, sabihin mo, “Salamat sa Iyo, Panginoon. Nalalaman Mo ang mabuti.”** (Ps. 78:18-32; Mga Bil. 11:4-35; Mga Bil.22:9-22) [5]

Ang Diyos ay mataas sa lahat. At nakita natin ang ginawa ni David sa binasa nating Kasulatan sa I Cronica 13. Mabuti ang kaniyang intensiyon. **Subalit hindi tayo binibigyan ng merito ng Diyos sa mabubuti nating intensiyon. May namumukod tanging paraan upang makapaglingkod sa Diyos; iyan ay sa pamamagitan ng pagtupad sa Kaniyang kalooban at sa Kaniyang utos. At ang Diyos, dahil sa pagiging mataas Niya sa lahat, walang sinoman ang maaaring magsabi kung ano ang gagawin Niya o kung paano Niya gagawin ang bagay na ito; ginagawa Niya ito sa sarili Niyang kaparaanan... nalalaman Niya kung ano ang tamang paraan kung paano gawin ang isang bagay. At maganda ang pakiramdam ko dahil sa bagay na iyan.** At nararapat lang na maging maganda ang pakiramdam natin, at nakakatiyak naman ako na kayo man ay ganiyan nga. Marahil ang isang tao ay patungo sa dakong ito, at ang isa naman ay sa dakong iyan, at ang isa naman ay sa ibang paraan...

Subalit may isang bagay na dakila tungkol sa Diyos, hindi Niya tayo iniwan, nang hindi man lamang natin nalalaman kung ano ang Katotohanan at kung paano ito tuparin. Hindi

Niya tayo basta na lamang parurusahan dahil sa isang bagay na hindi natin nagawa samantalang hindi naman Niya itinuro sa atin kung paano gawin ang bagay na ito, pagkatapos ay hahayaan Niya tayong matisod sa isang bagay. Hindi Siya ganiyang uri ng Diyos. Bagkus Siya'y isang Diyos na nangungusap ng Salita **at inaasahan Niya na sasampalatayanan Ito ng Kaniyang mga anak. Samakatuwid, nalalaman Niya ang pinakamabuti, at kung kailan niya gagawin ang bagay na ito.** Mayroon tayong ideya rito, subalit Siya ang nakakaalam. [6]

Ngayon, mawawala sa atin ang ating kaluwalhatian, kung mawawalan tayo ng pananampalataya. **Ngayon, kung lalayo tayo sa pananampalataya, sa kalagayang intelektuwal natin maaakay ang iglesia.** At kadalasan, ang palagay ng mga tao, dahil sa malaki ang isang kongregasyon, at mayroon silang malalaking simbahan, matutulis na tore, at marangya ang kasuotan ng mga taong naroon, at malaki ang kanilang pondong pinansiyal, at kaya nilang bayaran ang mga bagay na ito, maging tayo kalimitan ay naiisip natin, na ang isang iglesiang tulad nito marahil ay inspirado. Maging sa iba't ibang ministro, na humahayo at nakakatipon ng malalaking grupo, magkaminsan naiisip natin, **na ang mga ito ay tanda ng isang inspirasyon.** Subalit hindi sa lahat ng pagkakataon ay totoo ang bagay na iyan. **Iyan ay isang makataong inspirasyon.**

Subalit ang tunay na inspirasyon ay nagmumula sa pagtupad sa kalooban ng Diyos, maging ito man ay iisa o kakaunti. Hindi mahalaga kung ito man ay malaki o maliit na iglesia. Kahit pa nga isa siyang mahusay na tagapagsalita o isang lalaki na hindi halos nalalaman ang kaniyang ABK, hindi ito ang mahalaga. Depende iyan sa mensaheng dala niya, kung ito ay inspirado ng Salita ng Diyos o ito ay inspirado ng mga intelektuwal na kaunawaan.

Ang ibang tao ay nahahatak sa pamamagitan ng mahuhusay na tagapagsalita. Hindi iyan tama. Magkaminsan sila'y inspirado, sapagkat ang tao'y sinanay na mabuti, na magagawa niyang patunayan ang kaniyang punto. **Hindi iyan nangangahulugan na iya'y sa Diyos.** Kita n'yo? **Ang inspirasyong ito'y makakamit lamang natin** sa pamamagitan ng walang hanggan, eternal, at **pinagpalang Salita, at iya'y ipinagkakaloob lamang ng Espiritu Santo.** Ito'y matatanggap lamang natin sa pamamagitan pananampalataya. [7]

Alalahanin palagi, iglesia; na ang Salita ng Diyos ay totoo. **Nananampalataya ako na ang tamang mental na paguugali patungkol sa Makalangit na pangako ng Diyos ang magbubunsod sa katuparan nito, kung ito ay titingnan mo sa tamang paraan.** Ngunit alalahanin n'yo, ito ang aking panuntunan sa buhay. Sinubukan ko ng gawin ang bagay na ito. Una, **nais ko munang malaman kung ito ay kalooban ng Diyos o hindi.** Kapag tiyak na ako na ito ay kalooban ng Diyos. Ang susunod naman, ay ang aking layunin at ang aking motibo kung bakit ko gagawin ang bagay na ito. At kung ito ay kalooban ng Diyos at tama ang aking layunin at motibo sa bagay na ito, kung gayon ay mayroon akong pananampalataya na ito'y matutupad. Sapagkat, una, ito'y kalooban ng Diyos at ang aking layunin ay upang maluwalhati Siya, at ang aking motibo ay upang maipagkaloob sa Kaniya ang lahat ng kaluwalhatian (upang Siya ay malugod). Kita n'yo? Kaya walang pansariling motibo tungkol sa bagay na ito. **Hindi ito uubra kung sasamahan mo ng pansariling motibo.** Kung ang layunin mo ay magkamal

ng salapi sa pamamagitan nito, aba, hindi ka magtatagumpay. **Dili kaya ay gumawa ka ng isang bagay na labas sa kalooban ng Panginoon, hindi talaga iyan uubra sa simula pa lamang** (Juan 7:17).

Kaya nga may isang tunay na pananampalataya, subalit kailangang dumaan ka sa tunay na tsanel ng Diyos upang makamit mo ang tunay na pananampalatayang iyan. May makataong pananampalataya, at may pananampalataya ng Diyos (Gal. 2:19-20; II Cor. 4:13). At kailangan mo ng makadiyos na pananampalataya upang maniwala. Ngayon, upang magkaroon ka ng makadiyos na pananampalataya, kailangan mong taglayin **ang pagiisip ni Cristo**. At iyan ang paraan upang pakitaan ka ng Diyos ng mga pangitain, kapahayagan, at ang lahat ng ito ay **dumarating sa pamamagitan ng pagiisip ni Cristo na nasa iyo**. Nakuha ba ninyo? “Man-gagkaroon kayo sa inyo ng pagiisip, na ito’y na kay Cristo Jesus din naman.” (Fil. 2:5). [8]

Nalalaman ba ninyo na doon sa Rusia, nagkaroon sila ng maling Pentecostes? Gayon nga. Gawa iyan ng diablo. Pinupwersa nila ang lahat ng tao na pumasok sa komunismo, kung saan ang bawat tao ay maging pantay pantay sa lahat ng bagay. Nalalaman ba ninyo na iyan ang kundisyon ng Iglesia sa ilalim ng Espiritu Santo nung araw ng Pentecostes, kung saan ipinagbili ng mga tao ang lahat ng kanilang tinatangkilik at dinala ang mga ito sa paanan ng mga alagad, at ipinamahagi nila ang mga ito sa mga tao ayon sa kanilang pangangailangan (Mga Gawa 2:42-47)? At ngayon **naparito ang diablo, at nagtayo ng isang kapangyarihang pulitikal upang puwersahin ang mga tao na maging bahagi ng bagay na iyan**.

Hindi gawain ng Diyos na puwersahin ang sinomang tao sa isang bagay. Bagkus ay kailangan mong gawin ang isang bagay ng ayon sa iyong kalayaang pumili. Magagawa Niyang bigyan ka ng babala, maglalagay Siya ng barikada upang harangan ang iyong daanan, **subalit ikaw pa rin ang magdidesisyon bagamat nariyan ang Kaniyang Presensiya upang ng sa gayon ay Siya ang Iyong maging Tagapagligtas**. Subalit inilihis ni Satanas ang plano ng Diyos upang maipasok niya ang sarili niyang plano. [9]

Ngayon, kung nais mong gumawa ng tama, gusto kong sabihin sa iyo sa gabing ito na may isang **Dakong pahingahan; si Jesus Cristo**. Kung hindi mo ibig na gumawa ng mali, hahabulin ka ng diablo, subalit may isang dakong takbuhan; at ang dakong iyan ay si Jesus Cristo. **May isang dako na maari mong puntahan at doon ay magagawa mong pawalan ang lahat ng iyong mga dalahin sa buhay** (Mga Bil. 35:6-34; Jos. 20:1-3).

Ngunit kung iniibig mo ang kasalanan at tinatanggihan mo ang Diyos, kung magkagayon ay dadapurakin ka ng diablo. Hindi ka makalapit kay Cristo, sapagkat ayaw mo talaga. At kapag ang isang tao ay lumapit kay Cristo, sa dakong ito ng Kapahingahan...Sa Lumang Tipan lumalapit ang tao, una muna, **kailangang lumapit siya sa pamamagitan ng sarili niyang pagpapasiya**. At iyan din ang kaparaanang magagamit mo sa paglapit kay Cristo. [10]

Kailangan mong lumakad sa pamamagitan ng sarili mong pagpapasiya. [11]

Ngayon, **ang Cordero, sa kapanahunan ng Kaniyang pamamagitan**, nalalaman Niya na mayroong mga pangalan na naroon na bago pa itatag ang patibayan ng lupa (Apoc. 13:8), at habang ang mga pangalang iyon ay hindi pa nahahayag sa ibabaw ng lupa, **kailangan Niyang manatili doon bilang isang Tagapamagitan** (Apoc. 5:1-10). Nakukuha ba ninyo? Sakdal na sakdal na iyan ay predestinasyon... Kita n'yo?

Tama, kailangan Niyang manatili sa dakong iyon, sapagkat **naparito Siya sa mga taong itinalaga ng Diyos sa Buhay na Walang Hanggan** (Mga Gawa 13:48). Kita n'yo, kita n'yo? Sa pamamagitan ng Kaniyang paunang kaalaman ay nakilala Niya sila, **hindi sa pamamagitan ng sarili Niyang kalooban. Ang kalooban Niya ay walang sinoman ang mapapahamak** (I Tim. 2:3-4), **ngunit sa pamamagitan ng pauna Niyang kaalaman ay nakilala Niya kung sino ang tatanggap o hindi.**

Samakatuwid, habang may isang pangalan na hindi pa naipapakilala sa ibabaw ng lupa, **kailangang manatili ni Cristo sa dakong iyon bilang isang Tagapamagitan upang ingatan ang pangalang iyon.** Subalit kapag ang huling pangalang iyon ay naitambog na sa Clorox, kung magkagayon ay tapos na ang mga araw ng pamamagitan Niya. “Ang liko ay magpakaliko pa; at ang marumi, ay magpakarumi pa; at ang banal ay magpakabanal pa.” (Rev. 22:11). Kita n'yo? At lilisanin Niya **ang santuaryo, at ito ay magiging isa ng luklukan ng paghatol.** Sumpain ang mga taong nasa labas ni Cristo sa panahong iyon. [12]

Alalahanin, **hindi ko kayo maaaring puwersahin na salungatin ang sarili ninyong kalooban,** ngunit sa paniwala ko marahil ay ito na ang panahon na pinakaaabangan natin, napipinto na itong maganap ngayon mismo.

At marahil ay ito na nga; nawa'y hindi pa naman. Marahil ay ito na ang huling pagkakataon na kayo ay tawagin. Alalahanin, hindi Siya palaging makikipagpunyagi sa inyo. **Siya'y mananawagan, pagkatapos nito ay iiwanan na Niya kayo, at hindi na Siya muli pang babalik kailanman.** [13]

Reference:

- [1] Rev. Chap. 4 Pt. 3 Throne Of Mercy, 61-0108, par. 224-225, 227-232;
- [2] Rev. Chap. 4 Pt. 2 The 24 Elders, 61-0101, par. 272-278;
- [3] The God Of This Evil Age, 65-0101m, par. 53, 55-56;
- [4] A Paradox, 65-0117, par. 71-75;
- [5] Does God Change His Mind, 65-0418e, par. 151b;
- [6] Trying To Do God A Service, 65-0718m, par. 29-30;
- [7] By Faith Moses, 58-0720m, par. E-17;
- [8] The Queen Of Sheba, 61-0219, par. E-8;
- [9] The Unity Of The One God In One Church, 58-1221e, par. 39-40;
- [10] Letting Off The Pressure, 62-0513e, par. 81-83;
- [11] Thy Loving Kindness, 58-0228, par. E-73 b;
- [12] The First Seal, 63-0318, par. 59;
- [13] Jehovah Jireh 3, 64-0404, par. E-87b;

Spiritual Building-Stone No. 183 from the Revealed Word of this hour, compiled by:
Gerd Rodewald, Friedenstr. 69, D-75328 Schömberg, Germany
www.biblebelievers.de, Fax: (+49) 72 35 33 06

There's coming one with a Message that's straight on the Bible, and quick work will circle the earth. The seeds will go in newspapers, reading material, until every predestinated Seed of God has heard It. [Bro. Branham in „Conduct-Order-Doctrine“, page 724]